

Sygn. akt II K 677/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w G. (...), II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. (...) M. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20.10.2014 r., 11.12.2014 r., 10.2.2015 r., 30.3.2015 r., 7.5.2015 r., 25.6.2015 r., 18.8.2015 r., 19.10.2015 r., 9.12.2015 r., 16.2.2016 r.

sprawy karnej

P. T.,

s. M. i A. z domu S., ur. (...) w G.,
PESEL (...), przeb. ZK nr 2 w G., obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w okresie od 10 lutego 2014 roku do dnia 17 marca 2014 roku w Zakładzie Karnym nr 1 w G. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd R. S. (1) w ten sposób, że powołując się na znajomość z adwokatem zaferował mu jego pomoc za prowadzenie sprawy pokrzywdzonego o wyrok łączny, przy czym za oferowaną pomoc miał zapłacić kwotę 450 zł na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił wpłacając przez żonę H. S. przedmiotową kwotę w dniu 10 lutego 2014 roku na to konto, a następnie podał mu, że adwokat w jego sprawie i za niego uiścił w Sądzie kwotę 870 zł, którą należy mu zwrócić na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił przez żonę H. S. wpłacając kwotę 870 zł na to konto, przy czym przedmiotowe konto było kontem A. T., czym doprowadził pokrzywdzonych H. i R. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości 1320 zł na ich szkodę, **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**

ORZECZ

Stosując na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.

1. Oskarżonego **P. T.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 10 lutego 2014 roku do dnia 17 marca 2014 roku na terenie Zakładu Karnego nr 1 w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd R. S. (1) w ten sposób, że powołując się na znajomość z adwokatem zaferował mu jego pomoc za prowadzenie sprawy pokrzywdzonego o wyrok łączny w sprawie Sądu Rejonowego w W., przy czym za oferowaną pomoc miał zapłacić kwotę 450 zł na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił wpłacając przez żonę H. S. przedmiotową kwotę w dniu 10 lutego 2014 roku na to konto, a następnie powołując się na znajomość z adwokatem zaferował R. S. (1) pomoc za prowadzenie sprawy przed Sądem Rejonowym w W. i wprowadził go w błąd co do tego, że adwokat w jego sprawie o warunkowe zawieszenie wykonania kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w W. o sygn. akt VII K 339/13 uiścił w Sądzie kwotę 870 zł, którą należy mu zwrócić na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił przez żonę H. S., która w dniu 17 marca 2014 r. wpłaciła kwotę 870 zł na to konto, przy czym przedmiotowe konto było kontem A. T., czym doprowadził pokrzywdzonych H. i R. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości 1320 zł na ich szkodę, z tym ustaleniem, że czynu swego dopuścił się po

odbyciu w okresie od 20 sierpnia 2013 r. do 20 lutego 2014 r. części kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. (...) o sygn. II K 237/10 za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej pozostałej części szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej H. S. oraz R. S. (1) kwoty 450 zł (czterystu pięćdziesięciu złotych),

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. R. S. (2) kwotę 1092 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) + 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Od 20 sierpnia 2013 r. P. T. rozpoczął odbywanie kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. (...) w sprawie o sygn. akt II K 237/10 za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne.

dowód: odpis wyroku (k. 39-42)

W okresie od lutego 2014 r. P. T. odbywał wymienioną karę na terenie Zakładu Karnego nr 1 w G., gdzie jednym ze współosadzonych był R. S. (1).

dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. T. (k. 22)

W lutym 2014 r. w rozmowie R. S. (1) powiedział P. T., że ma trzy wyroki za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.)

P. T. zaproponował R. S. (1), że załatwi mu adwokata, który miał zająć się jego sprawą.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.), zeznania świadka R. D. (k. 68v.-69)

P. T. napisał dla R. S. (1) wniosek o wydanie wyroku łącznego, który ten podpisał i przekazał małżonce celem wysłania do Sądu Rejonowego w W..

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.), kopia wniosku (k. 10-11)

P. T. powiedział, że tytułem wynagrodzenia dla adwokata R. S. (1) miał zapłacić kwotę 450 zł na podane przez niego konto o nr (...).

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.), zeznania świadka R. D. (k. 69)

R. S. (1) uczynił w sposób podany przez P. T. wpłacając przez żonę H. S. przedmiotową kwotę w dniu 10 lutego 2014 roku na podany numer rachunku bankowego.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.), zeznania świadka H. S. (k. 28v.), kopia przelewu (k. 2)

P. T. twierdził, że rozmawiał telefonicznie z adwokatem, przekazał mu informację o wpłacie pieniędzy, a adwokat zgodził się prowadzić sprawę R. S. (1).

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 5v.)

W sprawie Sądu Rejonowego w W. o sygnaturze akt VII K 339/13, z wniosku prokuratora, na dzień 13 marca 2014 r. zostało wyznaczone posiedzenie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary orzeczonej wobec skazanego R. S. (1). R. S. (1) na to posiedzenie wysłał do sądu pismo sporządzone przez P. T., w którym wniósł o nie odwieszanie wykonania kary. Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 13 marca 2014 r. odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności.

dowód: wniosek (k. 65 akt VII K 339/13), pismo (k. 72 akt VII K 339/13), protokół posiedzenia (k. 75 akt VII K 339/13), postanowienie (k. 76 akt VII K 339/13)

Tego samego 13 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. VII K 42/14 umorzył postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. S. (1).

dowód: odpis postanowienia (k. 200)

P. T. powiedział, że adwokat będzie reprezentował sprawę R. S. (1) na posiedzeniu w dniu 13 marca 2014 r. Tego dnia po godzinie wyznaczonego posiedzenia P. T. powiedział R. S. (1), że adwokat zapłacił za niego w sądzie kwotę 870 złotych, dzięki czemu doszło do zawieszenia wykonania kary. P. T. powiedział, że R. S. (1) musi zwrócić te pieniądze temu adwokatowi.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 6)

R. S. (1) telefonicznie skontaktował się z żoną H. i powiedział jej, że trzeba adwokatowi zapłacić kwotę 870 złotych na podane uprzednio przez niego konto o nr (...), co też H. S. uczyniła i w dniu 17 marca 2014 r. wpłaciła kwotę 870 zł na ten rachunek.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 6), zeznania świadka H. S. (k. 28v.), kopia przelewu (k. 2)

H. S. dowiedziała się, że rachunek bankowy, na który wpłaciła pieniądze, należy do A. T.. R. S. (1) otrzymał również odpis orzeczenia w sprawie Sądu Rejonowego w W. o sygn. VII K 339/13 i na tej podstawie okazało się, że w tej sprawie nie było żadnego adwokata i nikt nie zapłacił kwoty 870 złotych.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 6v.)

W rozmowie ze współosadzonymi R. S. (1) dowiedział się, że A. T. to matka P. T..

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 7), zeznania świadka A. T. (k. 32v.)

W dniu 3 kwietnia 2014 r. H. S. otrzymała pocztą przekaz od A. T. na kwotę 870 złotych.

dowód: zeznania świadka R. S. (1) (k. 7), zeznania świadka H. S. (k. 28v.), kopia przelewu (k. 12), zeznania świadka A. T. (k. 32v.)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w T. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w W. i zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności wobec skazanego R. S. (1).

dowód: postanowienie (k. 86 akt VII K 339/13)

P. T. był w przeszłości karany sędownie za przestępstwa, w tym przestępstwa podobne przeciwko mieniu.

dowód: karta karna (k. 242)

P. T. nie jest osobą chorą psychicznie, upośledzoną umysłowo, nie cierpi na innego rodzaju zaburzenia czynności psychicznych.

dowód: opinia sądowo –psychiatryczna (k. 107-108)

Oskarżony **P. T.** w toku postępowania przygotowawczego tylko werbalnie przyznał się do popełnienia czynu zabronionego zarzucanego mu w akcie oskarżenia i złożył w tym zakresie wyjaśnienia (k. 21-26, k. 35-36), które podtrzymał w toku postępowania sądowego (k. 154). W istocie oskarżony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że pieniądze, które uzyskał od R. S. (1), dostał za napisanie dla niego pism procesowych, a nie tytułem wynagrodzenia dla adwokata. Oskarżony wyjaśnił, że R. S. (1) go pomawia z zemsty za to, że zarządziło mu wykonanie kary.

Oceniając przytoczone wyjaśnienia oskarżonego Sąd dał im wiarę jedynie częściowo, a więc w zakresie, w jakim były one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, który w ocenie Sądu należało uznać za wiarygodny. Sąd dał zatem wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że w okresie od lutego do marca 2014 r. odbywał karę na terenie tej samej jednostki penitencjarnej, co pokrzywdzony. W pozostałym zakresie sąd nie dał jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Były one sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego **R. S. (1)**. Zeznania te należy uznać za konsekwentne w tym znaczeniu, że zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego (k. 5-7, k. 35-37) pokrywają się z zeznaniami złożonymi przez świadka przed sądem (k. 155-156). Wbrew twierdzeniu oskarżonego, świadek **R. S. (1)** nie miał interesu faktycznego, czy prawnego w złożeniu zeznań niekorzystnych dla oskarżonego. W szczególności brak jest podstaw do uznania za uzasadnione twierdzenia oskarżonego, że złożył on fałszywe zeznania z zemsty za zarządzenie wykonania kary. Przeczy temu porównanie daty nadania pisma zawiadamiającego o popełnieniu przestępstwa (k. 1) oraz daty wydania przez Sąd Okręgowy w T. postanowienia o zarządzeniu wykonania kary w sprawie Sądu Rejonowego w W. (k. 63-64). Ponadto zeznania świadka R. S. (1) pokrywają się z zeznaniami świadka **H. S.** (k. 28, k. 156-157), a te zeznania są wiarygodne, bo znajdują wsparcie w dowodzie z dokumentu w postaci kartki przekazanej jej – za pośrednictwem pokrzywdzonego – od oskarżonego (k. 153, a także w dowodzie z dokumentów w postaci kopii przelewów (k. 2, k. 12). Sąd dał wiarę tym dokumentom, jak również innym dokumentom zgromadzonym w niniejszej sprawie albowiem żadna ze stron ani sąd z urzędu nie zakwestionował ich prawdziwości lub autentyczności. Zeznania świadka R. S. (1), świadka H. S. znajdują wsparcie w zeznaniach świadka **R. D.** (k. 68-69, k. 188-189) co do tego, że kwota 450 zł przekazana przez R. i H. S. miała być wynagrodzeniem dla adwokata znalezione przez P. T.. Zeznaniami wymienionych świadków nie sprzeciwiały się zeznania świadka **A. T.** (k. 32v., k. 210v.), gdyż nie miała ona wiedzy, dlaczego na jej rachunek bankowy wpłynęły pieniądze od pokrzywdzonych. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do kwot i terminów wpłat pieniędzy, a nie ma dowodów przeciwnych co do tego, czy wiedziała ona, z jakich przyczyn na jej rachunku znalazły się pieniądze.

Sąd podzielił wnioski opinii sądowo –psychiatrycznej co do osoby oskarżonego (k. 107-108), gdyż została sporządzona po jednorazowym bezpośrednim badaniu oskarżonego, a wnioski mają charakter kategoriyczny.

P. T. został oskarżony o to, że w okresie od 10 lutego 2014 roku do dnia 17 marca 2014 roku w Zakładzie Karnym nr 1 w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd R. S. (1) w ten sposób, że powołując się na znajomość z adwokatem zaoferował mu jego pomoc za prowadzenie sprawy pokrzywdzonego o wyrok łączny, przy czym za oferowaną pomoc miał zapłacić kwotę 450 zł na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił wpłacając przez żonę H. S. przedmiotową kwotę w dniu 10 lutego 2014 roku na to konto, a następnie podał mu, że adwokat w jego sprawie i za niego uiścił w Sądzie kwotę 870 zł, którą należy mu zwrócić na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił przez żonę H. S. wpłacając kwotę 870 zł na to konto, przy czym przedmiotowe konto było kontem A. T., czym doprowadził pokrzywdzonych H. i R. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości 1320 zł na ich szkodę, **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**

Oceniając przytoczony zarzut z punktu widzenia materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie należało uznać, że oskarżony **P. T.** popełnił zarzucany mu czyn kwalifikowany jako występki określony w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Z zeznań świadka **R. S. (1)**, świadka **H. S.**, a także częściowo zeznań świadka **R. D.**, kopii przelewów (k. 2) wynika, że oskarżony wprowadził w błąd R. S. (1) w ten sposób, że powołując się na znajomość z adwokatem zaoferował mu jego pomoc za prowadzenie sprawy pokrzywdzonego o wyrok łączny w sprawie Sądu Rejonowego w W., przy czym za oferowaną pomoc miał zapłacić kwotę 450 zł na podane przez niego konto o nr

(...), co też pokrzywdzony uczynił wpłacając przez żonę H. S. przedmiotową kwotę w dniu 10 lutego 2014 roku na to konto, a następnie powołując się na znajomość z adwokatem zaoferował R. S. (1) pomoc za prowadzenie sprawy przed Sądem Rejonowym w W. i wprowadził go w błąd co do tego, że adwokat w jego sprawie o warunkowe zawieszenie wykonania kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w W. o sygn. akt VII K 339/13 uiszczył w Sądzie kwotę 870 zł, którą należy mu zwrócić na podane przez niego konto o nr (...), co też pokrzywdzony uczynił przez żonę H. S., która w dniu 17 marca 2014 r. wpłaciła kwotę 870 zł na to konto. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego miało na celu osiągnięcie korzyści majątkowej przez jego matkę A. T., która okazała się właścicielem rachunku bankowego, na które pokrzywdzeni wpłacili pieniądze. Na podstawie przytoczonych okoliczności należy przyjąć również, że zachowanie oskarżonego doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonych. Gdyby pokrzywdzeni wiedzieli, że pieniądze nie są przeznaczone dla adwokata, to by ich nie przekazali na rachunek podany przez oskarżonego. Zdaniem Sądu oceny zachowania oskarżonego nie zmienia okoliczność, że w dniu 3 kwietnia 2014 r. matka oskarżonego – na jego polecenie – przekazała H. S. kwotę 870 zł. Zachowanie to miało już miejsce po tym, jak oskarżony dowiedział się o tym, że R. S. (1) zgłosił sprawę uprawnionym organom. Tym samym nie można tej okoliczności traktować jako wyłączającą działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a należy ją potraktować jako częściowe naprawienie wyrządzonej szkody.

Oskarżony **P. T.** w okresie od 10 lutego 2014 r. do 17 marca 2014 r. działał dwukrotnie w krótkich odstępach czasu pomiędzy poszczególnymi jego zachowaniami. Z tych względów należało przyjąć, że oskarżony popełnił czyn zabroniony określony w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Zdaniem Sądu oskarżony popełnił przypisany mu czyn w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., gdyż popełnił go po odbyciu w okresie od 20 sierpnia 2013 r. do 20 lutego 2014 r. części kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. (...) w sprawie o sygn. II K 237/10 za umyślne przestępstwa podobne z art. 286 § 1 k.k. Ustaleniu temu nie sprzeciwia się, że oskarżony nie zakończył odbywania kary w tej sprawie, gdyż nie jest to warunek konieczny przyjęcia instytucji określonej w art. 64 § 1 k.k. W sprawie nie stwierdzono okoliczności umniejszających, czy wyłączających winę oskarżonego, w szczególności z opinii sądowo – psychiatrycznej wynikało, że oskarżony **P. T.** nie jest osobą chorą psychicznie, upośledzoną umysłowo, nie cierpi na innego rodzaju zaburzenia czynności psychicznych (k. 107-108).

Przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Rozważając w tych granicach wymiar kary wobec oskarżonego **P. T.** Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd uwzględnił jako łagodzącą wysokość szkody (1.320 zł). Na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował natomiast przemyślany sposób działania oskarżonego. Z kolei uwzględniając dyrektywę prewencji indywidualnej Sąd potraktował na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią karalność za przestępstwa podobne wynikającą z karty karnej (k. 242), jak również z odpisów wyroków (k. 39-53). Na korzyść oskarżonego sąd potraktował z kolei częściowe naprawienie wyrządzonej szkody. Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu **P. T.** za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektywom przewidzianym w art. 53 § 1 k.k. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stosunkowo nieznacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Rodzaj kary odpowiada z kolei dyrektywie prewencji indywidualnej. Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego należy wszakże wyrazić przekonanie, że jedynie wymierzona kara pozbawienia wolności może spełnić cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do oskarżonego i powinna powstrzymać go przed popełnieniem kolejnego przestępstwa.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w punkcie 2-gim wyroku orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej pozostałej części szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej H. S. oraz R. S. (1) kwoty 450 zł (czterystu pięćdziesięciu złotych), gdyż szkoda w tej części nie została naprawiona.

O kosztach pomocy prawnej orzeczono jak w punkcie 3-cim wyroku na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3, § 16, § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. z 2013 r. Dz. U. poz. 461),

gdyż było to obowiązkowe. Dlatego też Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. R. S. (2) kwotę 1092 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) + 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania sądowego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie 4-tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania w części go obciążającej, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony przebywa w zakładzie karnym.